

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
3. februar 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-138/13	Dogan Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?	MF	05.02.14
C-53/13 og C-80/13	StrojírnyProstějov m.fl. Er artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for anvendelsen af national lovgivning, som i tilfælde, hvor en virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed for en anden virksomhed (leverandøren), har hjemsted på en anden medlemsstats område, pålægger den virksomhed, der benytter sig af arbejdstagerne, en pligt til at indeholde indkomstskat for disse arbejdstagere og betale den til statskassen, mens det er leverandøren, der har denne pligt, hvis leverandøren har hjemsted på Den Tjekkiske Republiks område?	GA	13.02.14
C-530/11	Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet	Dom	13.02.14

	<p>og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt.</p> <p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
--	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
T-174/12	<p>SyrianLebanese Commercial Bank mod Rådet</p> <p>Påstande: Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 55/2012 af 23. januar 2012 og punkt 27 i bilaget til denne forordning annulleres, for så vidt som sagsøgeren er indføjet i bilag II til Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012. Artikel 1 i Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/37/FUSP og punkt 27 i bilaget til denne afgørelse annulleres, for så vidt som sagsøgeren er indføjet i bilag II til afgørelse 2011/273. Rådets afgørelse indeholdt i skrivelse af 24. januar 2012 annulleres, for så vidt som det er fornødent.</p> <p>Det fastslås, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	04.02.14
C-138/13	<p>Dogan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indreisen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?</p>	MF	05.02.14
C-398/12	<p>M</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (gennemførelseskonventionen), der blev vedtaget den 19. juni 1990: »Er en endelig beslutning om påtaleopgivelse eller tiltalefra-fald, som er truffet i en medlemsstat, der har tiltrådt gennemførelseskonventionen, efter en omfattende forundersøgelse inden for rammerne af en sag, som kan genoptages, såfremt der fremkommer nye beviser, til hinder for, at strafforfølgning indledes eller gennemføres mod den samme person og vedrørende de samme handlinger i en anden kontraherende stat?«</p>	GA	06.02.14
C-65/12	<p>LeidsepleinBeheer et de Vries mod Red Bull GmbH og Red Bull Nederland B.V.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at der kan foreligge en skellig grund som omhandlet i bestemmelsen, når tredjemand i god tro allerede har anvendt et tegn, der er</p>	Dom	06.02.14

	identisk med eller ligner det renommerede varemærke, inden ansøgningen om registrering af dette varemærke blev indgivet?		
C-105/13	<p>VonkNoordegraaf</p> <p>Sagen vedrører: Er der tale om en korrekt anvendelse af forordning (EF) nr. 73/2009, især af artikel 34, 36 og 137, såfremt en landbruger, der på grundlag af jorduafhængig produktion har opnået betalingsrettigheder, der er henført til det areal, han ejer, ikke får udbetalt en betydelig del af disse betalingsrettigheder, på trods af, at han i god tro – og i overensstemmelse med den målemetode, som medlemsstaten anvendte ved aktiveringen af betalingsrettighederne i henhold til forordningens artikel 34, men som senere blev forkastet af Kommissionen – havde anmeldt det støtteberettigede antal hektarer, som han ejer, og som ikke er blevet ændret, af den simple grund, at det støtteberettigede areal, der var fastsat før udbetalingen, er blevet reduceret som følge af en ændret målemetode?</p>	GA	06.02.14
C-98/13	<p>Blomqvist</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1 Skal artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2001/29 af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet fortolkes således, at det må anses at indebære "spredning til almenheden" i en medlemsstat af en ophavsretligt beskyttet vare, at en virksomhed via en hjemmeside i et tredjeland indgår aftale om salg og forsendelse af varen til en privat køber med en sælger bekendt adresse i medlemsstaten, hvor varen er ophavsretligt beskyttet, modtager betaling for varen og effektuerer forsendelsen til køberen på den aftalte adresse, eller er det i den situation tillige en betingelse, at varen forud for salget er indgået i et salgsudbud eller en reklame rettet mod eller vist på en hjemmeside henvendt til forbrugerne i den medlemsstat, hvortil varen leveres? Spørgsmål 2 Skal artikel 5, stk. 1 og stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/95 af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at det må anses at udgøre "erhvervsmæssig brug" af et varemærke i en medlemsstat, at en virksomhed via en hjemmeside i et tredjeland indgår aftale om salg og forsendelse af en vare, der er forsynet med varemærket, til en privat køber med en sælger bekendt adresse i medlemsstaten, hvor varemærket er registreret, modtager betaling for varen og effektuerer forsendelsen til køberen på den aftalte adresse, eller er det i den situation tillige en betingelse, at varen forud for salget er indgået i et salgsudbud eller en reklame rettet mod eller vist på en hjemmeside henvendt til forbrugerne i den pågældende stat? Spørgsmål 3 Skal artikel 9, stk. 1 og stk. 2, i Rådets forordning om EF-varemærker nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at det må anses at udgøre "erhvervsmæssig brug" af et varemærke i en medlemsstat, at en virksomhed via en hjemmeside i et tredjeland indgår aftale om salg og forsendelse af en vare, der er forsynet med EF-varemærket, til en privat køber med en sælger bekendt adresse i en medlemsstat, modtager betaling for varen og effektuerer forsendelsen til køberen på den aftalte adresse, eller er det i den situation tillige en betingelse, at varen forud for salget er indgået i et salgsudbud eller en reklame rettet mod eller vist på en hjemmeside henvendt til forbrugerne i den pågældende stat? Spørgsmål 4 Skal artikel 2, stk. 1, litra b, i Rådets forordning nr. 1383/2003 af 22. juni 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, forstås således, at det er en betingelse for anvendelsen i en medlemsstat af bestemmelserne om hindring af overgang til fri omsætning og destruktion af "piratkopierede varer", at der er sket "spredning til almenheden" i medlemsstaten efter samme kriterier som angivet i besvarelsen</p>	Dom	06.02.14

	<p>af spørgsmål I?</p> <p>Spørgsmål 5 Skal artikel 2, stk. 1, litra a, i Rådets forordning nr. 1383/2003 af 22. juni 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder,</p> <p>og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, forstås således, at det er en betingelse for anvendelsen i en medlemsstat af bestemmelserne om hindring af overgang til fri omsætning og destruktion af "varemærkeforfalskede varer", at der er sket "erhvervsmæssig brug" i medlemsstaten efter samme kriterier som angivet i besvarelsen af spørgsmål 2-3?</p>		
C-26/13	<p>Kásler et KáslernéRábai</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktivet«) fortolkes således, at udtrykket »definitionen af aftalens hovedgenstand« omfatter et kontraktvilkår, der fastsætter en vekselkurs, og som ikke er blevet individuelt forhandlet, når der er tale om et lån, der optages i udenlandsk valuta, men udstedes i indenlandsk valuta og som forbrugeren udelukkende kan tilbagebetale i indenlandsk valuta? Såfremt dette ikke er tilfældet, skal forskellen mellem købs- og salgsprisen [for valutaen] da i henhold til det andet udtryk i direktivets artikel 4, stk. 2, anses for en betaling, således at vurderingen af, om kontraktvilkåret er urimeligt, ikke kan omfatte en vurdering af overensstemmelsen mellem denne betaling og tjenesteydelsen? Har det i denne forbindelse betydning, om valutatransaktionen mellem den finansielle institution og forbrugeren faktisk gennemføres? 2. Såfremt artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den nationale ret uanset indholdet af de nationale bestemmelser tillige kan vurdere, [org. s. 2] om sådanne kontraktvilkår er urimelige, hvis disse vilkår ikke er affattet klart og forståeligt, skal denne sidstnævnte betingelse da forstås således, at den indebærer, at det omhandlede vilkår i sig selv skal være affattet grammatisk klart og forståeligt for forbrugeren, eller indebærer dette vilkår kun, at de økonomiske hensyn, der ligger bag anvendelsen af kontraktvilkåret, samt at forholdet mellem det nævnte vilkår og kontraktens andre vilkår, skal være affattet klart og forståeligt for forbrugeren? 3. Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 og præmis 73 i dommen i sagen Banco Español de Crédito (sag C-618/10) fortolkes således, at den nationale ret ikke kan afhjælpe den manglende gyldighed af en urimelig bestemmelse i et generelt kontraktvilkår, der anvendes i en lånekontrakt, som er indgået med en forbruger, ved at ændre eller tilpasse det pågældende kontraktvilkår, såfremt kontrakten ikke kan opretholdes på grundlag af de resterende kontraktvilkår, efter at det urimelige vilkår er fjernet? Har det i denne henseende betydning, at den nationale lovgivning indeholder en subsidiær bestemmelse, der regulerer den omhandlede retlige situation, når der ikke foreligger en ugyldig bestemmelse?</p>	GA	12.02.14
C-350/12 P	<p>Sophie in 't Veld mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede dom fra Retten ophæves. Der afsiges endelig dom vedrørende genstanden for denne appelsag. Sagsøgeren i sag T-529/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og nærværende appelsag.</p>	GA	13.02.14
C-11/13	<p>Bayer CropScience</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 3, stk. 1, og artikel 1, nr. 8 og 3, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler til præjudiciel afgørelse: Skal begreberne »produkt« i forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 1, nr. 8, og »aktive stoffer« i dens</p>	GA	13.02.14

	artikel 1, nr. 3, fortolkes således, at også en safener er omfattet heraf?		
C-88/13	<p>Gruslin</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 45 i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) fortolkes således, at begrebet »udbetalinger til deltagerne« også vedrører udlevering af andelsbeviser noteret på navn til deltagerne?</p>	GA	13.02.14
C-476/12	<p>ÖsterreichischerGewerkschaftsbund</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal princippet om pro rata temporis i § 4, stk. 2, i rammeaftalen i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde (EFT 1998, L 14, s. 9), som ændret ved direktiv 98/23/EF (EFT 1998, L 131, s. 10), anvendes på et børnetillæg (»Kinderzulage«), der er vedtaget i en kollektiv overenskomst (lønaf tale) – idet der er tale om en social ydelse fra arbejdsgiveren til delvis udligning af forældrenes udgifter til underhold af det barn, for hvilket tillægget modtages – på grund af denne ydelses (hensigtsmæssige) karakter? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal § 4, stk. 1, i rammeaftalen i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde (EFT 1998, L 14, s. 9), som ændret ved direktiv 98/23/EF (EFT 1998 L 131, s. 10) fortolkes således, at en ulige behandling af de deltidsansatte i form af en nedsættelse af børnetillægget i forhold til arbejdstiden – i betragtning af den vide skønsmargin, som arbejdsmarkedets parter råder over ved fastsættelsen af et bestemt socialt og økonomisk-politisk mål og de foranstaltninger, der er egnede til at opfylde dette mål – er sagligt begrundet, såfremt det antages, at et forbud mod forholdsmæssig tildeling af ydelsen a) vanskeliggør eller umuliggør deltidsansættelse i form af forældreorlov på deltid (»Elternteilzeit«) og/eller ansættelse i ringe omfang under en forældreorlov (»Elternkarenzurlaub«)og/eller b) fører til konkurrencefordrejninger, fordi arbejdsgiveren belastes mere i økonomisk henseende ved et større antal deltidsansatte, og til en ringere beredvillighed hos arbejdsgiveren til at ansætte deltidsansatte og/eller c) fører til en begunstiggelse af deltidsansatte, der har flere deltidsansættelser og flere krav på overenskomstmæssige ydelser såsom børnetillæg og/eller d) fører til en begunstiggelse af deltidsansatte, fordi disse har mere fritid end de fuldtidsansatte og således har bedre børnepasningsmuligheder? 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende: Skal grundrettighedschartrets artikel 28 fortolkes således, at hvor der er tale om et arbejdsretligt system, i hvilket væsentlige dele af de arbejdsretlige mindstestandarder tilvejebringes på grundlag af særligt udvalgte og kvalificerede arbejdsmarkedsparters samstemmende socialpolitiske vurderinger, og kun en detailbestemmelse (der strider mod et EU retligt forbud mod forskelsbehandling) i en kollektiv overenskomst (her forholdsmæssig beregning af børnetillæg ved deltidsarbejde) er ugyldig (efter national praksis), medfører denne ugyldighed, at alle den kollektive overenskomsts bestemmelser for dette område (her børnetillæg) er omfattet af ugyldighedssanktionen?</p>	GA	13.02.14
C-512/11 og C-513/11	<p>YlemmätToimihenkilöt YTN ry Mod Teknologiateollisuus ry og Nokia Siemens Networks Oy</p> <p>Sagen vedrører: Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv samt Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer, til hinder for fortolkning af en national kollektiv overenskomst, ifølge hvilken en arbejdstager, der går på barselsorlov fra en periode med børnepasningsorlov uden løn, ikke betales løn under</p>	Dom	13.02.14

	barsel i henhold til kollektive overenskomst?		
C-367/12	<p>Prinz-Stremitzer</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er legalitetspåbuddet i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller transparenpåbuddet i artikel 49 TEUF til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede i henhold til § 10, stk. 2, nr. 3, i apotekerloven (Apothekengesetz), som end ikke fastsætter de væsentligste grundtræk i kriteriet for oprettelse af et nyt apotek i selve loven, men overlader konkretiseringen af væsentlige dele af kriteriet til national retspraksis, idet det herved ikke kan udelukkes, at der opstår en væsentlig konkurrencefordel for indenlandske interesserede parter over for statsborgere fra andre medlemsstater? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 49 TEUF til hinder for en national ordning som den, der følger af ApG's § 10, stk. 2, nr. 3, som ved behovsundersøgelsen som væsentligt kriterium fastsætter engrænse på 5 500 personer, hvilket princip efter loven ikke kan fraviges, idet en kohærent gennemførelse af målsætningen, jf. præmis 98 til 101 i Domstolens dom af 1. juni 2010 i sag C-570/07, de facto ikke (uden videre) synes sikret herved? 3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 49 TEUF og/eller artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en ordning som den, der følger af ApG's § 10, stk. 2, nr. 3, som i henhold til praksis ved de højeste nationale retter resulterer i flere detaljekriterier for afgørelsen af behovsspørgsmålet – såsom ansøgningens tidsmæssige prioritet, en løbende sags spærring for senere interesserede, spærrefrist for ny ansøgning på to år ved afslag på en ansøgning, kriterier til konstatering af antallet af »faste indbyggere« på den ene side og antallet af »pendlere« på den anden side, og kriterier til adskillelse af kundepotentialet, hvor radier på fire km omkring to eller flere apoteker overlapper hinanden, idet dette bevirker, at det i reglen ikke er muligt at forudse og beregne virkningen af denne bestemmelse inden for en passende frist, og bestemmelsens konkrete egnethed (jf. Domstolens dom af 1. juni 2010, sag 570/07, præmis 98 til 101 samt 114 til 125) med hensyn til nødvendigheden af en kohærent opfyldelse af målsætningen ikke er givet, og/eller en de facto sikring af en passende farmaceutisk betjening ikke er garanteret, og/eller der kan konstateres en tendens til forskelsbehandling blandt indenlandske interesserede eller mellem disse og interesserede fra andre medlemsstater?</p>	Dom	13.02.14
C-466/12	<p>Svensson e.a.</p> <p>1. Hvis nogen anden end indehaveren af ophavsretten til et bestemt værk stiller et link til værket, der kan åbnes med et klik, til rådighed på sin hjemmeside, er der så tale om overføring af værket til almenheden på en måde, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet? 2. Påvirkes bedømmelsen under nr. 1 af, om værket, som linket henviser til, findes på en hjemmeside på internettet, som er åben for enhver uden begrænsning, eller om adgangen er begrænset på nogen måde? 3. Bør der ved bedømmelsen under nr. 1 sondres mellem tilfælde, hvor værket, efter at brugeren har aktiveret linket, fremtræder på en anden hjemmeside, eller om værket efter brugerens aktivering af linket præsenteres på en måde, som giver indtryk af,</p>	Dom	13.02.14

	at det sker på samme hjemmeside? 4. Er det muligt for en medlemsstat at indføre en mere omfattende beskyttelse for ophavsmænds eneret ved at lade overføring til almenheden omfatte flere rettigheder end hvad der følger af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet?		
C-479/12	GautzschGroßhandel Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 7, stk. 1, første punktum, artikel 11, stk. 2, artikel 19, stk. 2, og artikel 89, stk. 1, litra a) og d), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1)	Dom	13.02.14
C-530/11	Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse idet det ikke har gennemført direktivets artikel 3, stk. 7, og artikel 4, stk. 4, fuldstændigt og korrekt. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	13.02.14